

Sygn. akt IV KZ 25/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

w sprawie z wniosku **W. R.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 20 lutego 1985 r., sygn. akt V Ko [...]

po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez wnioskodawcę

na zarządzenie Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 maja 2019 r., sygn. akt II AKo [...]

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w K. z dnia 20 lutego 1985 r., sygn. akt V Ko [...].

Powodem odmowy przyjęcia wniosku było, stwierdzenie, że wniosek ten nie odpowiadał warunkom formalnym, albowiem nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie wnioskodawca wskazuje, że nie jest w stanie ponieść kosztów opłacenia pełnomocnika celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Poza sporem jest, iż unormowanie zawarte art. 545 § 2 k.p.k. wymaga, by wnioski o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzą od prokuratora, były sporządzone i podpisane przez adwokata lub radcę prawnego.

Nie ulega również wątpliwości, iż zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k., wówczas gdy wyznaczony z urzędu adwokat poinformuje na piśmie sąd, iż nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, to brak jest przesłanek do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Zadaniem tego uregulowania jest bowiem przeciwdziałanie podejmowaniu przez adwokatów czynności procesowych wbrew przekonaniu o ich celowości, w obawie przed postawieniem im zarzutu niedopełnienia obowiązków obrończych. Także na gruncie poprzedniego stanu prawnego, mimo braku wyraźnej regulacji tej kwestii w kodeksie postępowania karnego, przyjmowano, że obrońca wyznaczony do wykonania określonej czynności procesowej wcale nie musi jej wykonać, jeśli nie jest ona uzasadniona merytorycznie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 r., V KZ 12/98, OSNKW 1998, z. 3 - 4, poz. 19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9 - 10, poz. 82).

W niniejszej sprawie ustanowiono wnioskodawcy adwokata z urzędu, celem zbadania, czy zachodzą przesłanki do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, ten zaś, po zbadaniu akt sprawy, powiadomił Sąd Apelacyjny w [...] o braku podstaw do wznowienia postępowania.

W tej sytuacji uznać należy, że Sędzia Sądu Apelacyjnego w [...], wobec nieuzupełnienia przez wnioskodawcę braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania, zasadnie odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.